

B I L E T O de la P R E Z I D A N T O .

Notre dernier billet avait pour objectif l'éveil à un effort local de nos adhérents et amis pour créer et animer des groupes dans leur région, dans leur ville.

Si nous revenons à ce sujet, c'est que nous le considérons comme essentiel au progrès de notre association, car c'est par la pratique et l'utilisation de la langue internationale que nous lui donnerons droit de cité.

Parmi les Espérantistes des premiers ans, quelques-uns faisaient leurs premières expériences en échangeant des cartes postales illustrées avec d'autres néophytes de pays étrangers.

Certès, ils satisfaisaient ainsi à la fois leur plaisir de collectionneurs et leur curiosité au sujet de l'emploi d'une langue unique avec leurs amis de divers pays. Puis ils ont évolué, sortant de la banalité de ces premiers contacts pour découvrir qu'une sympathie pouvait se créer et se développer, qu'un échange d'idées, d'informations, pouvait être un élément de culture humaine d'approfondissement. L'occasion d'un voyage, d'une rencontre rendait plus attachantes les relations ainsi nouées : le point de départ, un simple passe-temps, avait favorisé un épanouissement et mené beaucoup plus loin qu'ils ne pensaient ceux qui avaient ainsi pénétré dans le jeu.

Il est, de part le monde, de nombreux catholiques qui souhaitent, au-delà de leur frontière, connaître la pensée, les méthodes, les résultats de telle forme d'action parallèle à celles qu'ils pratiquent ou soutiennent. Il est des mouvements internationaux qui ont tout à gagner d'échanges d'idées et d'informations à la base.

Une correspondance entre ceux que la langue commune rapproche, ainsi amorcée peut développer une réelle collaboration à distance, une vue élargie des questions et problèmes et favoriser le développement des personnalités et des groupes. Un désir de se mieux connaître, de se rencontrer, pourra naître de ces échanges, qui élargiront l'esprit de nos amicales et donneront, sur la base d'une foi et d'un amour communs, un exemple et une application du pouvoir qu'à notre langue de rapprocher,

VORTOJ DE L' PAPO

=====

La pastro ne ekzistas por si sed por la aliaj. Li devas ĉasi la homojn, por ke ili fariĝu fideluloj, kaj ne kontentiĝi atendante, ke ili venos al li. Se lia preĝejo jam malpleniĝis, li devos eliri "en la placojn kaj urbstratetojn" por serĉi la malriĉulojn, kaj poste sur "la vojojn kaj laùlonge de la heĝoj" por instigi la trovitajn gastojn eniri (Lk. 14, 21-23.). Tiu apostola senprokrastecco premas la korojn de multaj pastroj, kies preĝejoj fariĝis senhomaĵ. Kiam tio estas, kial ne admiru ilin? Kial ne subteni ilin?

Sed ni estu atentemaj, kvankam respektante prave la eksperimentan karakteron de tiu apostolado. Unue ĝi ne estas ĉiam necesa: ekzistas komunumoj, spruĉantaj fidelulojn dezirantaj tradician formon. Kial forlasi ilin? Kial ŝanĝi por ili la pastoran manieron, kiam tiu ĉi estas ankoraŭ autentika, fortika kaj bonege fekunda? Ĉu oni ne riskas malutili la fidelecon de tiom da bonaj kristanoj por provi aventurajn eksperimentojn, kies rezulto estas ne certa? Ĉu ne konvenas plibonigi la tradiciajn formojn, denove florigi ilin, kiel instruas la koncilio per pastora realismo, nova beleco, nova efikeco, antaŭ ol provi aliajn formojn, ofte ne taŭgajn, kies rezulto estas ne certa aŭ limigita al apartaj grupoj indiferentaj al la krëdo de la fidela popolo.

Ni ne forgesu la vortojn de Jesuo, kiu admonas nin forlasi la naŭdeknaŭ ŝafinojn en sekureco por iri serĉadi la solan perditan (Lk. 15,4-). Kaj tion ni faru, tutspeciale, se, kiel okazas hodiaŭ en certaj cirkonstancoj, la proporcio estas inversa, t.E. kiam estas unu sola ŝafino, en sekureco, dum la aliaj naŭdek naŭ aliaj estas dispelitaj. Sed ĉiam gvidos nin la kriterio de la unueco kaj tuteco de nia ŝafaro, la kriterio de la pastra amo, de nia respondeco pri la animoj kaj ties senlima valoro.

(Parolado al la karesimaj predikantoj,

la 17-an de februaro 1969)

ANONCOJ

1/- ĵus aperis en du koloroj nia nova informilo : "Eglise Catholique = Eglise universelle ". La liganoj povas peti ĝin, pagante nur la sendkostoj laŭ la jena tabelo : (mendu al la redaktorino)
ĝis 20 ekz. 0,30 Fr ; ĝis 100 ekz. 0,90 Fr ; ĝis 450 ekz. 2,20 Fr
ĝis 40 ekz. 0,45Fr ; ĝis 225 ekz. 1,40 Fr; ĝis =
Damkeme ri akceptos kontribuojn por la preskotoj.

2/- Se estas kruc● en la kvadrato, tio signifas, ke vi ne pagis vian kotizon por la koncerna jaro●.

1968	===== =====	1969	===== =====
------	--	------	--

Bonvolu tuj sendi 4 Fr al : LFCE - P.ĉ.k.-Rouen - 2 324 93 K.-

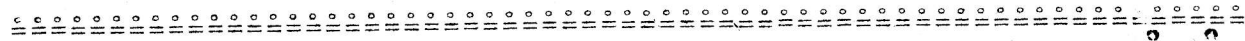
=====

NIA MEMBRARO /

- 14/- S-ro Perrin René (Val de Marne)
 - 15/- S-ino Michau Jeanne (Loiret)
 - 16/- Fratin● Layan Claire (Maine-et-Loire)
- =====

..... K O T I Z T A B E L O 1 9 6 9	
IKUE kun "Espero Katolika"	15 Fr
IKI kun "Voj●, Ver●, Viv●,"	4 Fr
Via peranto● : Gaston Véron, -Rouen - 11 88 63 .Z.(CCP)	
.....	
UFE. kun "Revue Française d'Espéranto●"	30 Fr
UEA. kun "Espéranto●" kaj "Jarlibro●"	35 Fr
LFCE. kun "Franca Katolika Esperantist●"	4 Fr
" membro bonfaranto	20 Fr
" Dumvivamembro de LFCE.....	80 Fr

Pago al : "Ligue Française Catholique Espérantiste"
C.C.P. = ROUEN - 2 324 93 K.-

Dépôt légal : 4° trimestre 1969 // Polycopié par : F.M.C.
Papier de Presse : N° 34.745- // Prieuré St-Martin
Directeur-Gérant : Gaston VERON // LA HOUSSAYE
// 77- TOURNAN-en-BRIE FRANCE
